

Lakk

[Látó, 2012. február]
LAKK

Királynőm, ha majd szentől szembe állunk,
és végigfut rajtam a borzalom,
azt majd ravaszul úgy palástolom,
hogy a nagy hőmérséklettől kilágyult

agyammal lassan csókolok kezét,
s ha érzem, hogy a hosszú ujjakon
érzékenyen rezdül az aceton
a tűhegyes, vörös karmok felett,

szép fekete királynő, arra kérem
(de úgy is mondhatjuk, sötét vezér),
(majd gőzöm se lesz, hogy mit kéne lépnem),

szóval ne legyél velem túl kemény.
Simán várok, ha már így-úgy elértem,
hogy a halállistára felvegyél.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Horváth Viktor

Látó Szépirodalmi Folyóirat